

قسمت دوازدهم

حجۃ الاسلام والملیعین
موسیٰ تبریزی

قولمنی غیر در کلام

مشخصات قوانین اسلامی و نحوه اجرای آن پریال جامع علوم انسانی

- ۲- از نظر آیات و روایاتی که بر مساوی بودن افراد از نظر قانون دلالت می‌کند.
- ۳- وظائف قاضی در اسلام در رابطه با اجرای عدالت و مساوات میان مردم.
- ۴- منع بودن شفاعت و توصیه و بارگیری بازی در اجرای حدود الهی.
- ۱- قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران که براساس روایات و آیات الهی نوشته شده و از مبانی اسلام ریشه گرفته است در اصول مختلفی به این مسئله تصریح چاچا تاریخی می‌کند:

 - الف- اصل نوزدهم: مردم ایران از هر قوم و قبیله که باشند از حقوق مساوی بر-

حدوده آن نیست که بتواند به حقوق دیگران تجاوز کند و از مجازات مصون بماند چنانچه اگر حاکم مسلمین و ولی مومنین نیز - خدای نکرده - تحلفی کند و شخصی از او شاکی باشد، باید محاکمه شود و هم در حال محاکمه و هم در اثبات جرم و هم در اجرای کیفر - پس از ثبوت جرم - امتیازی برایش وجود ندارد. ما این مسئله را از جهات مختلف مورد بحث قرار میدهیم و اذله مورد نظر را نقل می‌کنیم:

- ۱- از نظر قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران.

یکی از امتیازات بزرگ اسلام، مساوی بودن همه افراد در برابر قانون است، و احدي بر دیگری در برابر قانون و اجرای حدود الهی هیچگونه امتیاز و ترجیحی ندارد، و قاضی نمی‌تواند در اجرای عدالت اسلامی و حدود الهی بین مردم فرقی قائل شود و با شفاعت و توصیه‌ای را بهدیرد و با بخاطر کسی، دیگری را مورد عنو قرار دهد و امت مسلمان و دیگران باید به این مطلب ایمان داشته باشند که حقوق همه یکسان است و هیچ کسی مافوق قانون و خارج از

فقر و غنی بودن آنان در حکم و شهادت شما هیچگونه اثری نگذارد که خداوند در این امر از شما سزاوار نداشت و از همای نفس خودتان پیروی نکند که از جاده مستقیم حق منحرف می شود و اگر منحرف شدید و با اجرای عدالت و ادای شهادت بحق سرباز زدید خداوند به اعمال شما کاوه ناظر است. خوانندگان محترم توجه می کنند که خداوند متعال چقدر ناکید دارد که قوم و خویشی و مقام و نرود در قضاوتها و شهادتها و محکمهای ما هرگز نباید خالت داشته باشد و اگر دخالت دهیم از صراط زیادی در این زمینه است که ما به دو نوعه فوق کتابت می کنیم.

در روایات نیز در این زمینه مطلب زیاد است ولی به چند نمونه از نهنج البلاغه و

هـ - اصل چهلم: هیچگیس نمی تواند اعمال حق خوبی را وسیله اضمار به غیری تجاوز به منافع عمومی قرار دهد.

۲- از نظر روایات و آیات:

الف - "پا ایها الناس انا خلقناکم من" "ذکر و انشی و جعلناکم شعوبیا و قبائل" "لتعارفو ان با کرمکم عند اللہ تعالیٰکم" (۲) - ای مردم ما شما را از یک مرد و زن آفریدیم و قبیله‌ها و طائفه‌های مختلف قرار دادیم که همیگر را بستاسید و وسیله شناسانی همیگر باشد (لکن) بهترین و عزیزترین شما در پیشگاه پروردگار پرهیز- کارترین شما است. یعنی هیجکدام از شما در هر پست و مقامی که باشد و در هر شرایط محیطی و جغرافیائی و یا دارای هر رنگ و زبان خاصی باشد پر همیگر در برای سر فاتون و در برای پروردگار امتیازی ندارید

خوردارند و رنگ، نژاد، زبان و مانند آنها سبب امتیاز نخواهد بود.

ب - اصل بیستم: همه افراد ملت اعم از نزد و مرد، یکسان، در حمایت قانون قرار دارند و از همه حقوق انسانی سایی اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی با رعایت موازین اسلام به خوردارند.

ج - اصل چهاردهم: به حکم آیه شریفه: "لَا ينہیکم اللہ عن الذين لم يقاتلونکم فی الدین و لم يخرجوكم من دیارکم ان - تبروهم و تقطعوا اليهم ان الله يحبه- المقطلين" (۱)، دولت جمهوری اسلامی

اسلام در اجرای قانون و عدالت در هیچ مرحله، به کسی امتیاز خاصی نمیدهد و در اجرای حدود و کیفرهای اسلامی نیز پس از

ثبت حکم، همان وضع است

روایات واردہ بسنده می کنیم:
الذی امیر المؤمنین «ع» در عهده نامه معروف خود خطاب به مالک اشتر می‌فرماید: "و اشعر قلبک بالرحمة للرعية والمحبة" "لهم واللطف بهم ولا تكتون عليهم" "سبا خاریا تفتتم اکلهم فانهم منفأ" "اما اخ لك في الدين او نظير لك في الخلق".
ای مالک دلت را با محبت و احسان و رحمت به رعیت پیویند بنز و بر آنان مانند حیوان درندگای نباش که از فرم استفاده کند و خوردن آنها را غنیمت شمارد چرا که آنان با برادر دینی تو هستند و بادر خلفت و انسابت ترا همانندند.

آیهان و مسلمانان موظفند نسبت به افراد غیر مسلمان، با اخلاق حسن، و قسط و عدل اسلامی عمل نمایند و حقوق انسانی آنان را رعایت کنند، این اصل در حق کسانی اعتبار دارد که بر ضد اسلام و جمهوری اسلامی ایران توطئه و اقدام نکنند.

د - اصل سی و چهارم: دادخواهی حق مسلم هر فرد است و هر کس می تواند بمنظور دادخواهی به دادگاههای صالح رجوع نماید، همه افراد ملت حق دارند اینکو نه دادگاهها را در درسترسی داشتمانند، و هیچگیس را نمی توان از دادگاهی که بمحض قانون حق مراجعت به آن را دارد منع کرد.

ب - و در خطبه ۳۷ می فرماید:

"الذلیل عندي عزیز حتى أخذ الحق"

"له والقوى عندي ضعيف حتى أخذ"

"الحق منه".

- فرد ستمدیده و مظلوم و ذلیل شده بیش من

کران بگردم و فرد بظاهر قوی و متوجه از

بروزور بیش من ضعیف است تا موقعیکه

حقوق دیگران را ازوی بستانم.

ج - در حدیث نبوی از رسول الله (ص)

نقل شده است که فرموده اند:

"إلا أن ربكم واحد وأن آباءكم واحد"

"إلا لا يفضل لعربي على أعمى ولا -"

"لا عجمي على عربي ولا اسود على -"

"أحمر ولا أحمر على أسود الآيات التقى" (٤)

- آکاه باشید که خدای شما یکی است و

از یک پدر و مادر به دنیا آمدند و هیچ

فضیلت و برتری عرب بر عجم و نه عجم بر

عرب و نه سیاه بر سرخ و نه سیاه بر سیاه بروت

ندارد مگر بوسیله پاکی و تقوی.

د - و نیز در روایت دیگر می فرماید:

"الناس سواسیه کسان المشط".

- مردم در برابر قانون مانندندانهای

ثانه مساوی هستند و هیچ کس امتیازی بر

دیگری ندارد و مخصوصیت از کیفر قانون پیدا

نمی کند.

۳ - وظیفه قاضی از نظر اسلام در

اعمال مساوات میان مردم:

باید بگوییم که یکی از ویژگیهای بسیار

ارزشمند مکتب اسلام از سائر مذاهب و مکاتب

همین مسئله است که بقدرتی ناکید در اعمال

مساوات در مقام قضایت شده است که در

جاهای دیگر نظریش دیده نمی شود: در نکاه

قاضی، سلام کردن قاضی، رد جواب سلام،

نشتن دو طرف دعوا در برابر قاضی،

شروع صحبت از طرف قاضی، خطاب قاضی

واحترامی که برای طرفین دعوا انجام

می دهد، در تعامل این مسائل بسیار ریز و

دقیق - و بظاهر کوچک ولی در واقع بسیار

قفا و مورد عنایت و محبت خاص قاضی

موثر - اکیدا به اعمال تساوی سفارش شده

است.

سکونی از امام صادق (ع) نقل می کند که

فرمودند:

"قال أمير المؤمنين - عليه السلام :

"من أبتلى بالقضاة فليواس بيتهم في -"

"الإشارة و في النظر وفي المجلس".

- کسیکه قضایت می کند باید میان مردم

(اطراف دعوا و شکایت) در اشاره کردن

و نکاه و جای نشتن به تساوی رفتار نماید.

امام امت در کتاب تحریر الوسلیل در

کتاب القضا می فرماید:

"القول في وظائف القاضي، وهي امور :

"الاول، يجب التسوية بين الخصوم "

"وان تقاويا في الشرف والخفة في -"

"السلام والمرد والاجلاس والنظر و"

"الكلام والاتهامات وظيفة الوجه و"

"سائر الآداب وأنواع الأذى والعدل"

"في الحكم".

- (در باره وظائف قاضی می فرماید:)

اول این است که بر قاضی لازم است که میان

طرفین با اطراف دعوا با مساوات رفتار

نماید اگر چه طرفین از نظر شغلی با علی

با مادی با هم دیگر تفاوت داشته باشد،

مساوات در نکاه کردن، در نشاندن آنها،

در سلام، در باسخ سلام، در سخنگفتن و

شروع صحبت، در گوشدادن، در خوش -

روانی به آنان وبالآخره در تعاملی آداب و

رسوم و احتراماتی که انجام می کشید و در

اجراهی عدالت در میان آنان.

اکثر فقهای ما مانند مرحوم محقق در

شراحی و دیگران قائل به وجوب مساوات در

اعمال مذکور هستند و آنرا از وظائف لازم

قاضی شمرده اند، و بعضی از فقهاء گفته اند

بجز تسویه در اجرای عدالت در باقی اعمال

مستحب است که قاضی مساوات را رعایت

کند. البته بحث مفصل است لکن از ظاهر

روايات و روح احکام اسلام بنظر می رسد که

رعایت امور فوق الذکر لازم است، چراکه

عدم رعایت آنها و امتناع قائل بودن برای

یکی از اطراف دعوا در محکمه و در مجلس

قفا و مورد عنایت و محبت خاص قاضی

واقع شدن یکی از آنها باعث ضعف روحی طرف دیگر در دادگاه می شود و از عدالت قاضی مایوس می شود و نمی تواند کماه و حکمه از خود و حق خود دفاع کند به همین خاطر است که نقل شده است هنکامی که امیر - "المومنین" - عليه السلام - با شخصی در مورد موضوعی دعوا و اختلاف داشته باشند وارد محکمه شدند قاضی بلند شد و امیر - "المومنین را با لفظ" یا اباالحسن" (کیمی حضرت) و با احترام خاص خطاب کرد، حضرت ناراحت شد و فرمود در محکمه قضایت باید خطابها و اکرامها و احترامها در باره طرفین دعوا مساوی باشد و گرنه طرف دیگر احسان امنیت کامل نمی کند.

۴ - منوع بودن شفاعت در حدود:

از مطالب گذشته کاملاً روشن و مبرهن شد که اسلام در اجرای قانون و عدالت در هیچ مرحله به کسی امتیاز خاصی نمی دهد و در اجرای حدود و کیفرهای اسلامی نیز بساز شیوه حکم نیز همان وضع هست ولذا یکی از محروم بزرگ الهی شفاعت کردن در توپیک حدود است و این مسئله یکی از مشکلاتی است که امروز جامعه ما در این فرهنگ طاغوتی و استکباری نظام پهلوی مقداری بدان مبتلا است و هموز بطور کامل حل نشده است. امروز خیلی از برادران و خواهران که مسلمان و متدين و انتلاقی و اینارگر هستند حاضرند که در جبهه ها به شهادت برسند و مبارزه باکثر جهانی را در مطلع کارهای خود قرار می دهند لکن جای ناسف بسیار است که در موقع اجرای حدود و احکام کیفری اسلام نا انجا فر همگ اسلامی بالا نرفته است که با کمال میل به بذیرود که حدود الهی درباره خود و فرزندانش و یا

ام سلمه می خواست شفاعت کند حضرت فرمود: ام سلمه! این حدیا ز حدود الهی است که هرگز نباید خابع و ترک شود، پس دستور دادند دست کنیز را قطع کردند.

در جای دیگر هست که وقتی بکی از زنان اشراف مدینه درزدی کرده بود و برای رسول

الله (ص) محرز گشته بود و می خواست حد را اجرا کند بعضی ها پیش اسماء بن زید که

مورود عنایت رسول الله بود رفته که ایشان وساطت و شفاعت نمایند، وقتی وی خدمت

حضرت رسول آمد و اظهار شفاعت نمود

حضرت با تندي فرمود:

"شفاعه فی حدود الله والله لوكانت"

"فاطمه بنت محمد لقطتها" (۵)

- آیا در باره حدود الهی و ترک آن

توصیه می کنی؟ هرگز، اگر دختر خودم

فاطمه نبیر بود دستش را قطع می کردم و حدود

الهی را اجرا می کردم (۵)

در این زمینه از طرق مختلف شیخه واهل

سنن روایات زیبادی وارد شده است و اصول

مسلم میان فقهای شیعه و سنت است و اجماع

مسلمین است بر حوصله شفاعت و توصیه در

حدود و فتاویٰ بسیاری از رسول الله (ص)

و امیر المؤمنین (ع) در این زمینه نقل شده است که ما بهمین مقدار کفايت می کنیم.

اداعه دارد

دهم آسفند - ورود امام حسین

به قم.

دهم جمادی الاول - سقوط ناهنثا هی

سانتی به دست مسلمین. (۱۳۵۷ق)

دوازدهم جمادی الاول - وفات حضرت عبدالمطلب.

دوازدهم جمادی الاول - جنگ

موته.

سیزدهم جمادی الاول: شهادت بانوی

بزرگ اسلام حضرت فاطمه زهرا سلام الله علیها (بے قولی).

(۱۳۵۸ق)

نزدیکانش اجرا شود و کاهی این مطلب حتی

از بزرگان و علماء و متبعین هم دیده نمی شود

که تا مقداری در رابطه با توصیه های غیر-

شرعی و اینکه بتوانند افرادی را از تحت

کیفر قرار دادن برهانند تلاش می کنند در

حالیکه اسلام شدیداً با این مسئله مبارزه

می کند و اجرای حدود را از هر کس باشد

لازم می داند و توصیه را از هر کس که باشد

سنون می داند و حرام، و بکی از بهترین

امتیازهای اسلام همین است.

محمد بن قیس از امام باقر (ع) نقل

می کند که فرمود:

"كان لا مسلم - زوج النبي (ص) -"

"أمة فرقت من قوم فاتي بها النبي -"

"ملی الله علیه وآلہ - فکلمته ام -"

"السلیمان فیها فطال النبي (ص) یا ام -"

"سلمه هذا حد من حدود الله لا يضيق

"قطتها رسول الله (ص) ."

- امام باقر (ع) می فرماید ام سلمه

- هسر حضرت رسول (ص) - کنیزی داشت

که دزدی کرد، او را پیش رسول اللہ پروردید

۱- سوره متحنه (۴۰)، آیه ۶- خداوند شمارا از دوستی و محبت و احترام عدالت و رعایت آن در باره، کسانیکه با شما نمی چنند و شمارا از دیار خود خارج نمی کند و در شرایط مصلح و سارش با شما رفتار می کند اگر چه غیر مسلمان باشد نمی نمی کند.

۲- سوره حجرات (۴۹)، آیه ۱۳۵-

۳- سوره نا (۴)، آیه ۱۲۵-

۴- بینقل از تفسیر قرطبي.

۵- در کتاب سن ابی داود در حمیر ۴۲۷۲ همین حدیث را نقل می کند با عقاوی که بحاظر اهمیت آن، شمه را بطل می کنم: وقتی آسایه حدیث رسول الله ام حضرت فرمود.

"اتشفع فی حد من حدود الله - ثم -"

"قام فاختطب فقال: اتنا هلك الذين"

"من قبلکم انهم كانوا اذا سرق فهم"

"من قبلكم انهم كانوا اذا سرق فهم"

"الشرف ترکوه واذا سرق فهم"

"الضعيف اقاموا عليه الحد، وأيم -"

"الله لو ان فاطمه بنت محمد سرت"

"لقطعت يدها".

آیا در حدود الهی شفاعت و توصیه می کسی - و سپس بلند خدیده بحال خطایه به مردم فرمودند: آنانکه قبل از شما از ملتیای گذشته بهلاکت رسانیده بجهت انس بود که اگر شخص معروف و شریفی در میان انس دزدی می کرد رها می کردند و اگر سجاره و ضعیفی دزدی می کردند، والله اگر فاطمه دختر را اجرا می نمودند، محمد دزدی بکد دست را قطع می کنم و محمد را ویات در کتاب الجامع الصحیح همین روایت در جلد ۴ باب نسخ نقل شده است. ترمذی در جلد ۴ باب نسخ نقل شده است.

هفدهم آسفند- آغاز مبارزه مردم مسلمان فیلیپین بمرهبری جمهودورو. (۱۳۴۷)

هیجدهم آسفند- شهادت سید جمال-

الدين اسد آبادی. (۱۳۲۵)

بیست و یکم آسفند- لغوبیمار، استعماری

"ستو". (۱۳۵۲)

بیست و سوم آسفند - درگذشت آیت-

الله سید ابوالقاسم کاثانی. (۱۳۴۰)

بیست و چهارم آسفند- برگزاری انتخابات

اولین دوره مجلس شورای اسلامی (۱۳۵۸)

بیست و هفتم آسفند- پایان تجاوز آشکار

فرانسه به الجزایر. (۱۳۴۱)

دهم آسفند - ورود امام حسین

(۱۳۵۷)

دهم جمادی الاول - سقوط ناهنثا هی

سانتی به دست مسلمین. (۱۳۵۷ق)

دوازدهم جمادی الاول - وفات حضرت عبدالمطلب.

دوازدهم جمادی الاول - جنگ

موته.

سیزدهم جمادی الاول: شهادت بانوی

بزرگ اسلام حضرت فاطمه زهرا سلام الله علیها (بے قولی).

(۱۳۵۸ق)

اول آسفند- تعیین اعضا شورای

نگهبان قانون اساسی توسط امام (۱۳۵۸)

سوم آسفند- کودتای انقلابی رضا

خان.